

CONSELL NACIONAL DEL PSC

7 de maig de 2005

INTERVENCIÓ DE PASQUAL MARAGALL

El PSC, el partit de Reventós, d'Obiols, de Serra i Montilla, té un paper decisiu en un moment decisiu de la història del nostre país.

Un paper decisiu en el Govern de Catalunya i en la seva orientació cap a la reforma social.

Un paper decisiu en l'impuls del nou Estatut i del nou finançament. Per cert: jo creia que només als catalans ens preocupaven els *quartos*. Ara veig que aquesta preocupació la compartim!

El PSC té un paper decisiu en la concreció política de l'Espanya plural en una Espanya federal.

En els primers 500 dies del Govern d'Esquerres i Catalanista tots els objectius que els socialistes catalans ens havíem proposat han avançat. No sense costos i dificultats.

Però ara no és moment de vacil·lacions, és moment de determinació.

D'una determinació basada en la justícia de les nostres propostes i, molt especialment, de la nostra aposta per un nou Estatut i un nou finançament.

Aquesta aposta l'hem d'afrontar sense complexos.

No és veritat que hàgim abandonat la nostra agenda social per l'agenda identitària. No és veritat tampoc que la cohesió social de debò pugui obtenir-se sense l'orgull compartit de ser catalans.

Una i altra vegada hem d'explicar ben clar i ben alt que l'Estatut i el finançament són eines, no són la finalitat que perseguim. Son eines per ser una de les millors comunitats nacionals d'Espanya i d'Europa.

Són eines necessàries per fer possible el nostre projecte de reforma social i de progrés econòmic, perquè això és el que perseguim, això és el que ens identifica. L'autèntic patriotisme català compartit per tots s'ha de basar en el fet que Catalunya sigui la pàtria de la dignitat de tots els seus ciutadans, vinguin d'on vinguin, parlin com parlin i pensin el que pensin; com passa en els països federals, es diguin Estats Units, Canadà o República Federal Alemanya.

L'Estatut que volem es distingeix per dues notes essencials: pel consens en la forma i pel seu contingut social.

L'Estatut ha d'assegurar-nos la convivència cívica i ha de servir per dur a terme millors polítiques econòmiques, socials, educatives, sanitàries, territorials i culturals.

Els socialistes som els màxims garants que això sigui així. Per això som decisius.

Perquè defensem millor que ningú la síntesi de la diversitat i de la complexitat de la Catalunya dels set milions de catalans i catalanes.

Entre identitat i justícia social.

Entre els diferents sentiments de pertinença i d'origen.

Entre arrelament local i obertura al món.

Aquesta síntesi que encarnem té un nom: federalisme.

Aquest és el model que hem d'explicar i defensar sense embuts, amb convicció i tenacitat.

A Catalunya i a Espanya hem de fer entendre que el nostre és un projecte federal: d'unió i de llibertat, de convivència lliurement pactada, de lleialtat profunda.

S'ha d'entendre ben clar que nosaltres no volem marxar d'Espanya.

Nosaltres proposem solucions a una Espanya que ha canviat el seu cos, però que encara no ha canviat del tot la seva mentalitat.

Nosaltres proposem una solució a l'estèril enfrontament entre l'unitarisme d'uns i el "tant se m'en dóna" d'altres.

La nostra posició és la que representa a una més àmplia majoria del poble de Catalunya. I la que s'adiu millor amb la nova Europa del mercat comú, la moneda única i aviat la defensa i la seguretat compartides. I els valors democràtics d'igualtat, laïcisme, justícia internacional, innovació i respecte pel medi.

Per això és una posició guanyadora ... Per això és una posició de futur.

*

Però no n'hi ha prou amb tenir raó, amb tenir la millor proposta, amb tenir el millor Estatut ... El més important és fer-lo possible.

Crearem les condicions polítiques i socials per fer el camí – no sempre fàcil- que acabi per convertir la proposta en realitat. Buscarem apassionadament aquests resultats, però quan calgui amb el cap fred i disposats a la transacció i les cessions mútues en tot allò que no és essencial.

Aquesta és la nostra feina d'ara: crear les condicions polítiques i socials que facin possible la millora del nostre autogovern amb un nou Estatut i un nou finançament, i per

tant crear les condicions d'una Espanya realment plural, l'Espanya dels pobles d'Espanya i de la convivència fèrtil.

Quines són aquestes condicions?

1^a condició: El consens entre els partits polítics catalans.

2^a condició: El suport social i cívic.

3^a condició: L'entesa amb el socialisme espanyol.

El màxim consens que sigui possible per assegurar una proposta ambiciosa i raonable.

Un consens que ha de tenir la seva base fonamental en l'acord entre els tres socis de govern. No l'acord en tot, en tots els detalls: l'acord en la direcció i el ritme de l'avenç cap a l'Espanya federal.

La solidesa d'aquest acord és el que farà inviable la temptació de la dreta catalana de sabotejar l'Estatut i el finançament.

Hi estem treballant, amb discreció i tenacitat en aquesta direcció. Hem aguantat pressions considerables, qualificatius vorejant la injúria i actituds francament ofensives, amb una gran manca de respecte pel govern legítim de Catalunya.

Espero i confio que la propera reunió de tots els líders polítics catalans, que convocaré pròximament, serà un nou pas endavant. Encara que no em faré cap il·lusió sobre que no hi hagi més endavant passes enrera. És igual. Tornarem a avançar.

2^a condició: El suport social i cívic a la proposta catalana.

El suport de sindicats, d'empresaris, d'associacions cíviques ... Un suport que va creixent dia a dia. I que vull agrair i encoratjar.

També -i molt especialment- el suport dels Ajuntaments de Catalunya.

En això també el PSC és decisiu.

Us demano que posem tota la nostra tradició i força municipalista al servei de l'Estatut de la reforma social.

Com a President de la Generalitat faré una crida a tots els Ajuntaments de Catalunya a que expressin el seu suport al nou Estatut i al nou finançament.

Perquè la Catalunya política que sortirà del nou Estatut ha de ser el més semblant a un gran govern de coalició entre els Ajuntaments i la Generalitat. Entre uns ajuntaments confiats en la Generalitat i una Generalitat que no vulgui ser ajuntament de Catalunya.

El suport social i institucional ha de ser ara l'activitat cívica que segelli el pacte entre els partits catalans.

Seguidament aquest suport serà sens dubte el reforç fonamental de la posició catalana en la negociació amb el govern de l'Estat.

3^a condició: El diàleg i l'entesa amb el socialisme espanyol.

Aquest és un diàleg permanent, que ve de lluny.

Un diàleg pacient i tenaç per trobar i concretar l'interès compartit.

No em cap al cap que no el poguem trobar, aquest interès mutu.

Compartim amb els nostres companys socialistes uns principis i uns valors.

Participem en un projecte espanyol i europeu comú.

Tenim molt camí fet.

Del que es tracta ara és de perdre la por.

De passar el Rubicó que ha de concretar l'Espanya plural en una Espanya federal.

Aquest és el pas que cal donar. El pas que hem de donar plegats els socialistes catalans i els socialistes espanyols.

Estic convençut que el donarem amb el president Rodríguez Zapatero al costat, al capdavant de tots els pobles d'Espanya.

*

El nostre partit, el partit dels socialistes, el partit de Joan Reventós, amb l'amistat impagable del partit de Pablo Iglesias i del president Zapatero, està portant Catalunya i l'Espanya plural més a prop que mai dels objectius socials, culturals, econòmics i polítics que Catalunya es va proposar fa 100 anys i que Espanya fa 100 anys que persegueix. Heu de comportar-vos conscients d'això. Som el partit del somni de Catalunya i dels pobles d'Espanya. Sigueu-ne fidels.

En resum:

Estatut i finançament per a la reforma social de Catalunya.

Unitat política i civil a Catalunya.

Voluntat de diàleg i d'entesa amb Espanya.

Contribució decidida a l'Espanya federal i a l'Europa unida en la nova constitució.

Aquests són els mots d'ordre.

Aquesta és la determinació del socialisme català.

Endavant!

Per Catalunya, per l'Espanya federal, per la constitució europea i per la justícia social!